

OLLAAN

SAN. LASSE WIKMAN

SÄV. BO SÖDERHOLM

B G#m E B/D#E

Var-jot vai - puu öi-seen hä - mä - rään. Lu-mous taas kos - ket -

taa. Mie-li tai - puu kun yön val - taan jään, a - ja - tuk - set len-tää

saa. Ta-voit - taa jos voin jäl-leen tun-teen sen, ym - mär - tää et - tä muu-ta tar - vi

en. Sii - nä oot, se riit - tää. Ol - laan juu - ri nyt ja täs - sä, vie mut

y - li yön kun - nes aa - mu koit-taa. Ol - laan juu - ri nyt ja täs - sä, si - nun

sy - li se ai na yös - sä loh - dut taa kai - paa -

vaa. 1. 2. Ol - laan juu - ri nyt ja

täs - sä... Ol - laan juu - ri nyt ja täs - sä, vie mut

y - li yön kun - nes aa - mu koit - taa. Ol - laan juu - ri nyt ja täs - sä, si - nun

sy - li se ai - na yös - säloh - dut - taa kai - paa -

vaa.

2. Yössä matkaa kauemmaksi teen
sanoja kuiskaa suu.
Tahdon jatkaa, mennä huomiseen
eiliseen jää kaikki muu.
Tavoittaa jos voin jälleen tunteen sen,
ymmärtää, että muuta tarvi en.
Siinä oot, se riittää.

Levytyks: Anneli Mattila